

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 22.

W NIEDZIELĘ DNIA 16. MARCA 1800.

Z Wiednia d. 8. Marca.

Arcy X^{te} Karol oświadczywszy powiele razy swe życzenie, żeby był dla słabości zdrowia od najwyższej kommandy nad armią w Niemczech uwolniony, J. C. K. M. Racył przeto takową kommandę F. Z. M. Kray tymczasowo powierzyć, poki nie uzna za dobre maczey nią rozporządzić.

J. C. K. M. Racył Fryderykowi Wilhelmowi baronowi de Mengersen zaszczyt aktualnego J. C. K. M. szambelana naytąskawiey udzielić. — J. C. K. M. Racył kilkoletniego sekretarza gubernialnego Schild przy nadworney kommisji w zachodniej Galicyi w tymże zaszczycie do Cieskiego gubernium przenieść, a zawakowane tamże miejsce drugiego gubernialnego sekretarza gubernialnemu konceptście Crykanek naytąskawiey udzielić. Podobnie Racył J. C. K. M. na zawakowane dwa urzędy pierwszego kreisamtowego kommisarza w Czechach gubernialnego konceptstę Prokopa Platzer i drugiego kreisamtowego kommis-

sarza Schittra de Ehrenheim naytąskawiey podwyższyć. — J. C. K. M. Racył opactwo Anioła Archaniola w dycezyi Groswardener kanonikowi katedralnemu Groswardenu Michałowi de Kist naytąskawiey udzielić.

Magistrat Cesarzkiego miasta i stolicy Wiednia udzielił Janowi Ludwikowi de Freddy prawa mieyskiego, przez wzgląd na jego zasługi dla miasta przez opis Wiednia, który pięknie w Włoskim ięzyku wydrukować kazał, i przez dokładność opisu historyczną wiadomość powszechny oklask zyskał.

Miedzy Arcy X^{tem} Karolem i stanami Szwabskimi stanęła ugoda względem wystawienia i utrzymywania Szwabskiej milicyi.

Podług dostrzeżeń doktora Schäfer w Ratysbonie umarło w przesłym roku trzecie dziecię na naturalną ospę, przeciwnie zaś na szczepioną tylko osmnaste.

Nie będzie od rzeczy donieść miłośni-

kom ogrodów, iż ufarbowanie czarno par-
kanow przyspiesza dojrzałość owocow.
Przywodziemy z doświadczenia, iż jagody
winney latorośli niezmierny wielkości, w
najgorętszych nawet latach nie dojrze-
wały, za pomocą zaś poczernienia muru,
nietylko że co rok zupełnie dochodziły,
ale nadto będące pod tym murem inne fru-
kta ogo do 40 dni prędzej dojrzewały.

W Nrze 21 gazety Rzeszy (Reichs-
anzeiger) znajduje się doniesienie, iż w
owczarniach hrabiego Schenburg w Wie-
derau i Penitz iak zaprzestano strzyż gło-
wy iagnętom od 14 lat nie miano żadney
wartogłowej owcy czyli roczniaka, prze-
ciwnie zaś poki zachowywano ten zwyczaj,
wiele ich corok na tę chorobę odchodziło.
Potrzeba więc przyznać, iż ogołocenie gło-
wy owcey z naturalnego iey pokrycia
jest przyczyną tej choroby.

Z Londynu d. 12. Lutego, (przez Fran-
cyę.)

D. 6 t. m. admirał Gardner z flotą od
20 liniowych okrętow, 4 fregat i 3 kutrow
wyszedł z Torbay na morze, dla krążenia
około Brest, gdzie część nieprzyjacielskiej
floty ma być w gotowości do wyścia na
morze.

Ważna okoliczność względem złącze-
nia Irlandyi z Anglią, została już poniekąd
podług życzenia naszego rządu przez Ir-
landzki parlament udecydowaną. W nocy
na 6 lutego wice król lord Cornvallis, po-
stał do obu izb parlamentu w Dublinie po-
selstwo, w którym podał im do roztrzą-
śnienia wyroki Angielskiego parlamentu
względem złączenia Irlandyi z W. Bryta-
nią. W niższej izbie względem pytania,
czy wice krolowi ma być uchwalony a-
dres podziękowania i uznania tym samem

planu złączenia, powstały nader żywe spo-
ry, które, co dotąd jeszcze bez przykładu
było, trwały aż nazajutrz do godziny pier-
wszej po południu. Nakoniec adres 158
przeciw 115 głosow został uchwalony.
Wszystkie członki aż do d. 22 były przy-
tomne. Rozumieją przeto, iż dalsze opie-
ranie się przeciwny partyi bezskutecznym
będzie.

W czasie sporow w parlamencie wiel-
kie zaburzenie było w Dublinie. Prezy-
dent Dublina wprzod doniósł jeszcze wice
krolowi, iż nie ręczy za spokojność mia-
sta, jeżeli materya złączenia będzie w
parlamencie wznowiona. Wice krol wziął
potym sam na siebie to zaręczenie, iakoż
przez przytomność znaczney liczby woj-
ska spokojność Dublina nie była przerwa-
na. Pewny Irlandzki par ma być aresz-
towany, za to, iż 5000 f. szt. na zapłace-
nie powstania (przeciw złączeniu wyzna-
czył. Tem czasem rozruchy w wielu oko-
licach Irlandyi znnowu się wzmagają.

Onegdaj doniósł P. Pitt w Angielskim
parlamencie, iż d. 25 lutego przełoży tego
roczny plan skarbowy. Zapowiedział przy-
tym, iż będzie proponował pożyczkę 21
mill. f. szt., z których 3 mill. na Irlandyą
przypadnie. Z tego powodu wczoray spa-
dły papiery o ieden procent. Jutro będzie
uczyniona propozycja, żeby zawieszenie
aktu Habeas Corpus do dalszego czasu
było przeciagnione.

Na wczorayszym posiedzeniu parla-
mentu oddał P. Pitt niższej izbie krolew-
skie poselstwo w następującej treści: "J.
K. M. ma sobie za obowiązek donieść iz-
bie, iż 3 okręty z Magadore, pod brzegami
Afryki, gdzie iak wiadomo w tem mo-
mencie, kiedy one wychodziły nymmo-

eniej zaraźliwa choroba dokuczała; do Angielskich portów przybyły. Dla zapobieżenia nieszczęśliwem skutkom, iakieby zjad wynikać mogły, rozkazał Krol Jmć te okręty z ich ładunkiem spalić. J. K. M. wzywa przeto wierszych swych niższej izby, żeby się zastanowili, czy właściciele tych okrętów nie powinni być wynadgródzonymi, i, iaba nie tylko, iż zezwoliła na takowe wynadgrózenie ale nadto uchwaliła w tej mierze adres podziękowania Krolowi. — Wszyscy officerowie regularnych woysk odebrali rozkaz, żeby się nie zwłocznie do swych korpuów udali.

D. 10 ieszcze uczynił P. Sheridan w niższej izbie oddawna oczekiwany wniosek względem wyprawy do Hollandyi. Żądał aby i-ba zamieniła się w wydział, dla roztrząśnienia przyczyna, dla czego się ta wyprawa nie udała. " Chciałem ieszcze (rzekł) w przeszłym roku uczynić ten wniosek, lecz na ów czas uznano za dobre zawiesić parlament. P. Pitt zasadził swe zaufanie tej wyprawy na znajomości serca ludzkiego; lecz skutek okazał iak mało zna serce ludzkie, a szczegolniey Batwow. Wice krol Irlandzki przytoczył w swej mowie przy otwarciu tamteyszego parlamentu, że ta wyprawa Irlandyą odwtargnienia uratowała, i że zabranie Hollenderskiej flotty jest chwalbnym oney skutkiem, który wszystko wynadgradza. Ja jednak nie wiem czy ten skutek tak chwalbnym jest, a przynajmniej przykład Hollenderskich maytkow, którzy insurrekcyą zrobili, dla naszej marynarki może być bardzo niebezpiecznym. Przypuśćmy, żeby admirał Story był to, co Ruyter w podobnym razie uczynił; przypuśćmy żeby w obronie

wiadzy, której służył, życie był utracił, pozwolilibyście byli naszem maytkom przyiąć po przyjacielsku Hollenderskich, którzy by krwią swego admirała i officerow zfabowanemi byli? Położenie familii Oranil jest teraz gorsze, niżeli dawniej było, zamiast pozyskania siroonikow są oni teraz pogaebieni. W Anglii uważano dziedzielnego stadbudera iako monarchę Hollandyi, czym on jednak nigdy nie był. Jenerał Abercrombie wydając swoją odezwę do Hollandiow, wystawiał im wspaniałe obrazy szczęścia, iaki go znowu pod dawym swoim rządem używać będą; lecz o przykładu Dobrey nadziei, o Trincomale i Ceelon naymoieyszy nie uczyniono wzmianki. Jak mało znał minister naturę Hollandrow, kiedy po takich odezwach spodziewał się skutku. Gdyby zamiast owych świetnych obietnic byli do nich rzekli: " oddamy wam wasze osady, takie przemowienie naywiększe byłoby uczyniło wrażenie i naywiększy przyniesło skutek. Ministrowie powiadają, iż z rądem Francuzkim nie można żadnego pokoju zawierać; lecz nieprzyjemne doświadczenie nauczyło, że przynajmniej ugody zawierać z nim można, i że Francuzi umieją zawieszenia broni dotrzymywać. Jak dobry obrot byłaby wyprawa wzięta, gdyby nasi ministrowie byli sobie inaczej postąpili! Z resztą prawdą jest, iż my się iedynie za przywrocenie Bourbonow bierzemy, a za nic więcej. "

P. Dundas odpowiedział obszernie na wszystkie zarzuty P. Sheridan. Wyprawa do Hollandyi (rzekł) odniosła zupełny skutek, ponieważ nam ziednała ważne osiągnięcie Hollenderskiej flotty. Tej flotty nie możemy jednak użyć (odezwał

się P. Tierney) ponieważ nam maytkow dla osadzenia iey nie dostaie. Dwa cele (rzekł P. Perciwal) zostały szczęśliwie przez tę wyprawę dopięte: zabraliśmy nieprzyjacielską flotę i potężną dywersją dla naszych sprzymierzeńców uczyniliśmy. Niepomyślna pora roku nie dozwoliła trzeciego dopięć, to jest utrzymania się na gruncie Hollenderskim. Z resztą podanie P. Sheridan'a, że nas ta wyprawa 10,000 ludzi kosztowała jest przesadzone. — Nakoniec wniosek P. Sheridan'a 216 przeciw 45 głosów został odrzucony.

Prerzydent tutejszy był wczoraj proszony, żeby na d. 19 t. m. zwołał wszystkich obywateli, którzy chcą złącznie podać Królowi prośbę o pokoy. — Według wiadomości z wschodnich Indyy zatrudnia no się tam wyprawą przeciw Manilsk m wyspom. W zachodnich Indyach eskadra Hiszpańska od 3 wojennych okrętów rozpruszyła Angielski konwoy płynący do Jamaiki.

D. 15. Lutego.

W wyższej izbie lord Holland uczynił d. 12 względem nie doszłej wyprawy do Hollandyi wniosek, lecz ten równie iak w pierwszej 69 przeciw 12 głosów został odrzucony.

W niższej izbie P. Wallace uczynił wniosek, żeby na zwyczajne kosztu marynarki na 11 miesięcy od d. 11 lutego wyznaczono 685,429 f. szt., która summa po niejakich sporach zaraz uchwaloną została. Minister wojenny żądał potym, żeby na armię lądową 192,000 ludzi uchwalono (mniej o 32,000 iak w przeszłym roku) tudzież na utrzymanie iey 8 mil. 854,700 f. szt. wyznaczono. I ta propozycja podobnież zaraz przyjętą została.

W tych dniach rozchodziła się tu pogłoska, że wice król Irlandzki żądał 15,000 woyska w posilku przeciw tamtejszym rozruchom.

D. 13 w obu izbach parlamentu czytano następujące królewskie poselstwo:

„ J. K. M. zatrudnia się w tym momencie zawarciem związków z Cesarzem Jmć Rzymskim, elektorem Bawarskim i resztą stanów Rzeszy, które będą zdolne poprzeć usiłowania J. C. K. Mci i w następującej kampanii ziednać dla wspólnej sprawy zwycięstwo. J. K. M. wyda rozkaz, żeby te związki skoro zupełnie ukończonemi będą, parlamentowi przedłożone zostały. Lecz żeby zawczasu odnieść korzyść, iaką takowe traktaty obiecują, chce J. K. M. swych ministrów upoważnić, aby czynili tymczasowo zaliczenia, iakie przy preliminarjach uznają za potrzebne; zaleca przeto izbie, aby go postawiła w stanie do czynienia takowych zaliczeń. — P. Pitt oznaczył 500,000 f. szt. na te zaliczenia. — Na posiedzeniu d. 13 proponowano przedłużenie zawieszenia aktu *Habeas Corpus*, co większością 69 przeciw 9 głosów uchwalonym zostało. P. Francis Bardet tak żywo się temu przeciwiał, iż kilka razy musiał być do porządku dziennego napominany. Bill ten przeczytany już raz został, za drugim chce mu się P. Sheridan oprzeć.

Posłaniec staau i jeden Niemiecki kurjer pobiegli w tych dniach z depeszami do Wiednia i do Petersburga.

Admiralicja podług dworskiej gazety pod d. 8 odebrała z Jamayki wiadomość, że wyszły tam z Anglii i Irlandyi konwoy, rozpruszony przez Hiszpańskie wojenne okręty, przybył nakoniec do Port Royal, jednego tylko okrętu niedostaie. — W przy

ładku Dobrey nadziei zatrzymane wszystkie neutralne okręty, żeby Francuzi na wyspie Francuzkiej nie odebrali wiadomości o buncie Kaffarow. — Okoliczność złączenia miała jeszcze raz być d. 10 w niższej izbie Irlandzkiego parlamentu przedsięwziętą. W 14 dniach spodziewała się zupełnego oney ukończenia. — Znalezione w Serin Gapatnam pieniądze mają być trojakiem sposobem podzielone. Pierwszy podział nastąpił w tym sposobie: Kommanderujący generał dostał 12,000 drugi generał 14,800, każdy generał po 10,800, każdy pułkownik po 4000, każdy podpułkownik po 3000, każdy major po 1740, każdy kapitan po 360, a każdy subalter po 430 f. szt. — Lord Eldon jest deputowanym do wyższej izby na miejsce lorda Kenyon mianowany. — Jedna ministeryalna gazeta mówi, że lord Gardner z swą flotą do Irlandyi popłynął. — Liniowe okręty Londyn od 98, Pompeius od 80, Montagne i Hektor od 74 armat wyszły z St. Helens do kanałowej floty. — Z Mow P. Pitta wnoszą, iż Rosyjskie woyska będą na przyszłość wspólnie z Angielskimi działały. ... Generał Abercrombie polecał znowu do Sikocyi. — Płaca wielu woyskowych i marynarki officyalistów została z przyczyny teraźniejszej drogości podwyższoną. — Wychod profesyonistów z kraju został surowo zakazany. — W Dublinie wiele lud zdrożności popełnił, niektóre członki parlamentu, które głosowały za złączeniem, kamieniami rzucał, lordowi kanclerzowi zabiciem pogroził, okna po wybił, &c. Dem parlamentowy w Dublinie był gwardyą otoczony. Margrabia Donmshire i inne członki zostali oddaleni.

Z St. Malo d. 7. Lutego.

Admirałowie Bruix, Marredo i Lacrosse wyiechali z tąd do Brest. Wkrótce potym nowa fregata Palas od 44 armat, z kilku korwetami i innemi statkami wyszła z tąd pod żagle; lecz 3 Angielskie okręty przymusiły ją schronić się tymczasowo do portu Cancale. Wczoraj popołudniu zaszła w odnodze St. Brieux bitwa; strzelanie z armat trwało aż do nocy, dziś zaś nie widzimy ani fregaty Palas, ani innych statków. Dwie korwety zostały im z tąd w posiłku posłane; lecz te powróciły назад, nie widziawszy tamtych. Teraz słychać, iż owe okręty zabrane zostały. — Ziednoczona Bresteńska flotta wkrótce na morze wyjdzie.

Z Paryża d. 21. Lutego.

Buonaparte wieżdżając onegdaj do zamku Tuilleri, siedział z obiema drugiemii konsułami w powozie od 6 siwkow ciągniętego, które przy zawarciu traktatu w Campo Formio od Cesarza Jmć Rzymskiego w podarunku dostał. Siwki te mają na udach wypalone Cesarzskie orły. Buonaparte miał także przy boku bogatą szpadę którą podobnież w owym czasie od Cesarza dostał. Wjazd ten konsułow podobny był do tryumfalnego wjazdu. Przed niemi szła muzyka, gwardya kołna w nowych mundurach, kompania przewodników, wszystkie regimenta jazdy z swą muzyką i sztandarami, &c. Wjazd odbywał się przy najpiękniejszej pogodzie przeszło w 40 powozów z Luxemburga różnemi ulicami. Za korpusem piechoty iechała rada stanu w 24 powozach, za którymi po 2 słujących stało, iednak bez liberyi. Woyska szły za niemi. Młody nawet Mameluk,

którego Buonaparte z Egiptu przywiozł, znaydował się w świecie. Daleyiechali ministrowie w 9 powozach, jeneralsność i główny sztab Paryski. Zaniemi szedł szaro malowany powoz, przydobiony narodowemi wstążkami z 3 konulami; Buonaparte i Cambaceres siedzieli razem, a Lebrune na przeciwko nich wszyscy w nowem ubiorze w czerwonych axamitnych, zapiętych i bogato złotem sztych sukniach, w białych pantolonach i stosowanych z galonami kapeluszach. Buonaparte miał odkrytą głowę i pozdrowiał niezliczony tłum ludu, który się zgromadził, wołając: Niech żyje Buonaparte! Przycichawszy na dziedzińcu Tuillery, wsiadł na konia, na którym nieraz do boju dowodził i ćwiczył uszykowane wojska. Jego koleżdy, rada stanu, jego żona i wiele kobiet przypatrywali mu się z balkonu. Po skończonej mustrze stanął na wnieścju do zamku, mając jenerała Murat z prawey, a jenerała Lasne z lewey strony, kazał woyskom około siebie przechodzić i kłaniać się przestrzelasem chorągwiom. Potym udał się do przeznaczonogo mu pokoju, przyjął radę i instalowatcie. Całą uroczystość zakończył obiad, który dał dla swych kolegów, ministrów, prezydentów senatu Sieyes, trubonatu i ciała prawodawczego. Minister wewnetrny dawał obiad dla rady stanu. Dziś będą tu tacy zagraniczni posłowie pierwszemu konsulowi prezentowanemi.

Placa prefektów, podprefektów i ich radców wynosi razem 2 mill. 551,600 fr. Będzie 98 prefektów, a 14 podprefektów. — Buonaparte rozkazał wyrokiem swoim wymazać z listy emigrantów szefa szuanow Scepeaux i jego dobra z pod sekwestru uwolnić. — Szef Szuanow Georges,

który do Paryża przybędzie, jest młynarza syn, ma 36 lat, lubi wojnę i dobrą odebrał edukacyą. Do jenerała Brune mówił, iż całą jego familią zgilotynowano, iż pragnie przywłązać się do rządu, iż jego związki z Anglią powinny mu być przebaczone, ponieważ udał się iedynie do tego mocarstwa, żeby się rządowi 1791 i anarchii sprzeciwił, które groziły pochłonięciem Francyi. Bourmont przybędzie takż do Paryża, gdzie się będzie żenił. Wskazał on rzeki, w których utopiono dostawione z Anglii armaty. Jenerał Redouville każe ich debrzyć.

Jenerał Brune doniósł ministrowi wojennemu, iż d. 14 t. m. umowione ostatecznie zostały warunki pokoju dla departamentów Cote du Nord, Morbihan i Finisterre. Wszystkie broń będzie bez rozłocy oddana. Frotté, stryżnanego szefa, poddał się takż z szefami szuanow o'Esure i Bauduin. Słowem wojnę szuanow uważają już w ogóle zakończoną.

Lyonczykowie, których fabryki Buonaparte bardzo w spiera, zezwolili na pożyczkę dla rządu. Marsylia musi jenerałowi Massenie 600,000 fr. dostawić. — Ob. cy emilsaryuszowie, podług iednego tutajszego pisma, mają zlecenie, nie wiele się z obywatelami wdawać, tylko starać się wzniecić nieposłuszeństwo między Francuzkami woyskami. — Ob. Nion bywszy nasz w Anglii agent do wymiany ięnców powrócił do Paryża. — Przyjaciel ustaw mówi: między naszym i Batawskim rządem stanęła nowa ugoda, dla wspierania się nawzajem wszystkimi siłami w przyszłej kampanii. — Słychać, iż Flisingen za niejakim wynagrodzeniem będzie całkowiec Batawskiej Rzplcy powrocone. — Na-

Wt 2 Baiony będzie wiele artyleryi i amunicyi do naszej Włoskiej armii przestane. Plany nasze wojenne są w wielkim sekrecie robione. Mniemają, iż nasza armia nagle przejdzie za Ren.

D. 24. Lutego.

D. 21 dawał pierwszy konsul dyplomatycznemu ciału pierwszą audyencyą. O godzinie 1 po południu zgromadzili się zagraniczni ministrowie dla przygotowanej umyślnie dla nich sali w pałacu Tuillery, która ma nazwisko sala ambasadorow. Z tamtąd zaprowadzono ich do wielkich apartamentow, radca stanu Benezech, któremu powierzony jest wewnętrzny dozór nad pałacem rządowym, zaprowadził ich jako mistrz ceremonii do gabinetu konsułow, gdzie oni, ministrowie, radcy stanu i sekretarze przytomni byli. Minister wewnętrzny przyjął posłów we drzwiach gabinetu, a minister zagranicznych związków prezentował ich jednego po drugim pierwszemu konsulowi w następującym porządku: Margrabiego Musquiz, Hiszpańskiego ambasadora; barona Sando Rollin, Pruskiego posła; Justiniani, Rzymskiego ambasadora; Serballoniego, ambasadora Cysalpińskiego; Schimmelpennick, Batawskiego ambasadora; Zeltera, byłszego pełnomocnika Szwajcarskiej rzepltey, który oddał swe odwołanie; Jennera, nowego ministra Szwajcarskiego; barona Reizenstein, pełnomocnego ministra Badenskiego; Boccardi, pełnomocnego ministra Liguryjskiej rzepltey; Manthey sprawującego interesu Danii; Kopp, sprawującego interesu Hefsenkafelu; Signeul, jeneralnego konsula Szwedzkiego; Elalsen agenta handlowego Danii. Wszyscy Ci ministrowie oddali pierwszemu konsulowi ieden po drugim swe zaufalne listy, ten

nieotwierając ich oddał ministrowi zagranicznych związków. Nie czytano żadnych mow iak dawniej przed dyrektoryatem. Buonaparte rozmawiał z każdym ministrem z osobna, a najdłużej z Hiszpańskim i Cysalpińskim. Po skończeniu tej uroczystości prezentował minister sprawiedliwości pierwszemu konsulowi, kassacyjny, cywilny i kryminalny trybunał departamentu Sekwany, sędziów pokoju Paryża &c. Buonaparte w czasie tej uroczystości postrzegł małego chłopca, który cisnął się dla oglądania go, a warta nie chciała go wpuścić. Poszedł sam, wprowadził dziecię do pokoju i ucałował go. Przed prezentowaniem częstowano ciężo dyplomatyczne czekoladą i innemi napojami. Potym dał pierwszy konsul dla nich obiad, na który iednak handlowi agenci nie byli zaproszeni.

Konsulat oddał wyrokiem swoim Camille Jourdan w Grenoble pod dozór, a innym wyrokiem uwolnił z pod dozoru i do wszystkich praw obywatelskich przywrócił obywateli Delasne, Duplantier, Duprat, Lemarchand Gemicourt, Muraise, Boissy d'Anglas, Noailles, Pastoret, Vau blanc, Dumas, Paradis, Saladin, Portalis, Dumolard, Blain, Suard &c.

Zapewniają, iż Buonaparte do iednego z swych przyjaciół powiedział: "Nie chcę być ani naśladowcą Kromwella, ani komuś podobnym. Jestem wprowadzie na 10 lat konsulem mianowany; lecz jeżeli zostanę przy życiu i potrafię moich dopiąć zamiarow, spodziewam się, że za 5 lat powrocę na łono prywatnego życia. — Nasi modnisie przechodzą się ustawicznie po Tuillery spacerem, żeby mogli widzieć pierwszego konsula lub iego żonę. Miesz-

kaia oni w tych samych pokolach, które kładali dobrodziejstwa iakich przez cały dawnoiey krol i krolowa zajmowali. przeciąg czasu długiego iego bawienia we Włoszech doznawali.

Przybyły do Bordeau d. 30 stycznia z St. Domingo okręt, przywiózł wiadomość, iż przy iego odeysciu znajdowało się w tamteyszym porcie 53 handlowych statkow częścią obcych, częścią Francuzkich. Od dawnego czasu nie szedł tak dobrze handel w St. Domingo iak teraz, i spodziewaia się, że kłótnia między Toussaint l'Ouverture i Regnaut wkrótce się zakończy. — Nowy bank narodowy złączył się z zmianową kassą. — Jutro będzie po 10 latach pierwszy bal maskowy na teatrze opery. Kancelarya szredkowa zatazała go w prawdzie, ale Buonaparte odrzucaiać wszelkie pozory obawy pozwolił tego ukontentowania. Nacisk będzie wielki; nikt jednak z bronią nie może tam wbyść. — Naynowsze rapporta jenerala Brune potwierdzaią, iż wszędzie zatrudnia się odbieraniem broni. Przy wyspie Houat schwytano Angielski statek z bronią i drukowonemi w Londynie odezwami. — Bywszy Helwecki dyrektor Otho przybył do Paryża, i wkrótce uda się do Ameryki. Przyjęty tu był bardzo mile.

Z Rzymu d. 1. Lutego.

Lord Bistol biskup Dero, ten gorliwy rękodziel opiekun przybył tu na dniu wczorajszym z wielkim ukontentowaniem sztuk mistrzow Reymskich, udali się oni wszyscy do niego z złozeniem swych hołdow, wielum z nich udzielił wsparcia, a innych zatrudnił robotą. Można sobie wspomnieć iż w czasie więzienia iego w zamku Medyolańskim, sztukmistrze Rzymscy posłali do jenerala Francuzkiego prozbę, na której 300 ich podpisało się, w której prze-

kładali dobrodziejstwa iakich przez cały przeciąg czasu długiego iego bawienia we Włoszech doznawali.

Z Auszpurga d. 18. Lutego.

Przez miasto nasze ciągle przewożą znaczne zapasy mąki i owsa z Czech i Węgier do armii Arcy Xcia Karola idące.

Z Auszpurga d. 24. Lutego.

Jenerał Stiipschütz przybył z Wiednia do Donaueschingen do główney kwatery Arcy Xcia Karola z depeszami naywiększej wagi, które [mniemaią, że się tyczą pokoju proponowanego od rządu Francuzkiego. Prywatne listy z Wiednia mowia, że minister J. C. K. Mei odbiera częste depesze ściągające się do tego zamiaru i wnoszą że negocyacye muszą już być daleko posunięte, lecz do tego czasu, nie się nie pokazało w publiczności coby o tym z pewnością twierdzić pozwalało. Około przygotowań do wojny we wszystkich dziedzinach Państwach z naywiększą pracuią usilnością i pospiechem, i codziennie wychodzą oddziały do armii. Węgry mairą wystawić 26 tysięcy ludzi i Transylwania 6 które niebawnie powiększą armią Austryacką już i tak w ogromnych siłach będącą. Dowiadujemy się z Frankonii, iż na zgromadzeniu które niedawno odprawiono się w Mergetheim postanowiono zwerbować 12 batalionow milicyi, które szczególnie użyte będą na załogi w twierdzeniach, na przeprowadzanie konwoiow i strzezenie magazynow &c. Milicya wyszey Austrii którą już także urządzono, też same obowiązki sprawować będzie, tak dalece, że woyska składające armią Arcy Xcia Karola w większej liczbie na swoich miejscach znajdować się będą mogły.

D O D A T E K

D O N^{um} 22.

GAZETY KRAKOWSKIE

W NIEDZIELĘ DNIA 16 MARCA 1860.

Z Medyolanu d. 13. Lutego.

Listy z Tortony mówią, że od dni kilku ciągle przechodzą wojska oddziały, artylerii i transporta amunicyj wojskowych ku Nowi Serravalle, z kąd wnoszą, że Austriacy wkrótce uderzą na Francuzów stojących w dolinie Scrivia, gdy tymczasem jenerał: Ott i Klenau wykonywać będą plan ułożony przeciw Genui. Eskadra admirała Keith składająca się z 8 liniowych okrętów i kilku fregat pokazała się na dniu 7 przed portem Genueńskim, a pokazuje się to wielki postrach w mieście Genui uczyniło.

Z Drezna d. 17. Lutego.

Obywatel Lavalette sprawujący interesy rządu Francuzkiej w Dreźnie przybył tu na dniu 14 wraz z obywatelem Hadler z Moguncyi.

Z Brukseli d. 21. Lutego.

Piszą z Liżi że trudności które dotąd wstrzymywały zamianę jenerałów Hermaun i Don załatwione zostały. Pierwszy od brał nazad manuskrypt swojego usprawiedliwienia w części już wydrukowany i spalił go. — Administracya departamentu Dyke wydała do Xieży odezwę zachęcając ich do przyrzeczenia iż konstytucyjną będą wiernymi.

Z Frankfurtu d. 25. Lutego.

Przed 15 dniem w wielu gazetach we Francyi i Niemczech wychodzących ogłoszono wiadomość o wzięciu przez Anglików Batawii, wiadomość ta wzięta była z listów kupców Amsterdamskich na koncu stycznia pisanych, które mieściły w sobie że ią z Londynu odebrano. Dziś pokazuje się niepewność tej wiadomości, ponieważ gazety Londyńskie, aż do dnia 12 Lutego żadnej o tym nieczynią wzmianki, a listy z Indyi nie nie wspominają o przygotowaniach jakichby ta ważna wyprawa wywiązała.

Z Florencyi d. 7. Lutego.

Xię Adam Cartoryski przybył tu w charakterze ministra pełnomocnego Imperatora Imc przy Królu Imc Sardyńskim i złożył zaufalne listy.

Z Strasburga d. 18. Lutego.

Jenerał Moreau wyjechał jutro do Bazylei wraz z jenerałem Desolis szefem głównego sztabu. Ob. Berthier brat ministra wojennego przybył tu z Bazylei gdzie był stanął na dniu 15 i przywiozł 1 milion w gotowych pieniądzach i tyleż w wexlach. Przywiozł on także depesze do jenerała Moreau, które tu mu oddał. — Druga i trzecia poibrygada legionu Helweckiego idą

złoczył się w Moguncyi z pierwszą pół-
brygadą.

Z Zurych d. 15. Lutego.

Zaledw. upłynęło 24 godzin od czasu
przybycia do naszego miasta jenerała Mo-
reau, gdy przybył z Paryża jenerał adju-
tan, który nieznalazłszy go w Bazylei
przyjechał tu i oddał mu depeszę, a te skło-
niły natychmiast jenerała kommanderują-
cego, do oświadczenia swego zamiaru ob-
ieczenia granic, ponieważ śpieszono do Ba-
zylei wyjechał. Niektórzy przypisują te
odmiany bliskiemu zawarciu zawieszenia

broni, drudzy zaś wyprawie, która się
gotuje na Renie. — Smutny stan Helwecyi
ciągle trwa. Duch partyy nieustaje, a
liczba nieukonjentowanych codziennie się
pomnaża. — Od dni 6 przybyła jeszcze zna-
czna liczba woyska Francuzkiego, które ku
granicom Tyrolu zmierza. — Pogłoska o
wkrótce mającym nastąpić zawieszeniu
broni zawsze się rozchodzi po Helwecyi. —
Bywszy dyrektor Ochs pojechał do Pary-
ża, gdzie iak mówią od rządu użytym bę-
dzie.

DONIESIENIA.

Mocą którego od C. K. kameralney prefektury państwa Jangroda, do publiczney
podaje się wiadomości, że proplniacya w tuteyszym państwie, z browaru piwnego i go-
rzatowanego o 3 garcach i iednym kotle z należącemi sprzętami z 2 karczem zależnych
na trakcie Czestochowskim i z 7 domow szynkowych się składająca, przez publiczną
licytacyą d. 27 Marca r. t. z rana w Jangrodzie pod rezerwata approbacyi Prześ. C. K.
administracyi się odprawować będąca, pod następującemi poprzedniczymi kondycyami
na trzy lata to jest: od 1 Maja 1800 aż do ostatniego kwietnia 1803 roku naywięcej
dającemu w arendę wypuszczona będzie.

1mo. Cena fiskalna jest 2000 zł. ryń. od której ceny 10 część to jest 200 zł. R.
iako vadum przed licytacyą złożona byćz ma.

2to. Do tej arendy także Żydzi dopuszczeni będą.

3to. Kwota arendowna przez akcyę dostąpiona kwartalnymi ratami z gory do
kasy tuteyszey zapłacona, a oprócz tego iedna kwartalna rata za kaucyą w gotowiz-
nie złożona byćz powinna.

4to. Arendarzowi naznaczą się 150 siąg Austryackich miętkiego drzewa, od
ktorych tylko za rąbanie i wywożenie pańszczyżne prócz arendy zapłaci.

5to. Arendarz ma wolne mliwo wszelkiego do wyrobienia trunkow potrzebnego
zboza, a

6to. Dla Bydła na wywarach karimiącego się, słoma targana podług potrzeby
i dostarczenia bez płatnie, pod warunkiem aby gnoie także bez pretensyi zostawione
były; dodana będzie.

Dalsze kondycye zawsze i osobiwie przed licytacyą w kancelaryi prefektury
Jangrodzkiej przeczytane będą; zaprasza się tedy wszystkich do arendowania chęć ma-
jących, aby dnia wyżey wyrażonego się w Jangrodzie znajdować raczyli.

W Jangrodzie dnia 16 Lutego 1800.

Dick, przetożony.

Antoni Sebera, pisarz.

Nomine Casareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis
Domino Adamo Olkowski, Medio præsentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum
Domina Marianna Bekierska ad Forum hocce adversus, eum in causa puncto solutionis
summae 200 Nrum Libellum porrexerit Judicique opem, quo ad id iustitia exigit, im-
ploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum eius habitationis locum, vel plane a
Cæs: Reg: hæreditariis Terris absentiam ipsi hic loci degentem a vocatum H. Keusz-
mid ipsius periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, cumque etiam Lis con-

testata in conformitate præscripti pro C. R. hereditariis Terris Judiciarii Codicis agita-
bitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem admonetur ut intra 90 dies
aut ipse compareat vel Curatori dato, si quæ forte haberet, Juris sui adminicula tem-
pestive transmittat, vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, Foroque
huic denominet & pro ordine præscripto ea Juris adhibeat media, quæ ad sui defen-
sionem maxime efficacia esse judicaverit; utpote quod secus adversas fors cunctatio-
nis suæ sequelas sibi imputandas habebit. Itaque sanciant præscriptæ pro
Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinens in Re-
gno Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini die 18 Xbris 1799.

Per Magistratum C. R. Civitatis Lublinensis, omnibus & singulis quorum interest
notum redditur ad petitionem creditorum & curatorum massæ bonæ immobilis ad massam
credariam oberratorum Joannis & Rosaliæ Kozłowskich conjugum civium Lublinen: spe-
ciantia & quidem 1mo. Lapidem hic Lublini in platea Grodzka dicta sub Nr. 101 sitam,
testante prothocollo detaxationis in actis registraturæ reperibili ad fl. Rh. 2252 xr. 10
detaxatam, tum 2do itidem lapideam in eadem platea Grodzka nuncupata sub Nr. 106
extantem, testante simili prothocollo ad fl. Rh. 1799 xr. 42 æstimatam in tertio termino
die 21 Martii a. c. 1800 hora 9 mane in loco judicii publica licitatione assumenda plus
offerentibus disvenditas iri. His tamen sub conditionibus quod cuicunque emendi cupi-
do actum detaxationis liberum sit in registratura inspicere, & pro habianda ratione
præfatarum lapidearum informatione se eatenus ad curatorem massæ Dnom. Casimirum
Gołębiowski convertere, eo itaque addito, quod ejusmodi realitas plus offerenti erga
paratam pecuniam aut demonstrandam evictionem, aut denique erga conventionem
cum creditoribus ratione persolutionis ratharum liciti pretii in eundam disvendatur. —
Omnes igitur qui memorata bona emere cupiunt inviantur, ut præstituto die & hora
horsum compareant. — Datum Lublini die 31 Januarii 1800.

Vrabetz.

Jacobus Lewandowski.

A. Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Civ: Lublin:
Żykiwicz, secr.

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Joannis Magierka
Medio presentis edicti hinc insinuat, quod nimirum Francisca de Polinskie Magierzyna uxor sua
pro declaranda nullitate matrimonii ad Forum hocce adversus, eum Libellum porrexerit, Judicii-
opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit: Cum autem Forum hocce ob ignotum eius habitationis
locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum G.
Fiedorowicz ipsius periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata
in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam ter-
minabitur, ideo ipse eum in finem admonetur ut ad 31 Mart. 1800 aut ipse compareat vel Curatori da-
to, si quæ forte haberet Juris sui adminicula tempestive transmittat vel denique alium quempiam man-
darium constituat Foroque huic denominet & pro ordine proscripto ea Juris adhibeat media,
quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverit, utpote quod secus adversas fors cunctatio-
nis suæ sequelas sibi imputandas habebit, ita enim sanciant præscriptæ pro Cæs. Reg. hære-
ditariis Terris Leges.

Ig. Pietruski.

Wydzga

Brzozowski.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno
Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini die 19 Nov. R 1799.
Gangel.

C. R. sądy sąlacheckie Lubelskie Gallicy zachodniey, oznaymują tym Edyktem
JW. Stanisławowi Biełińskiemu, że JW baronowa de Parawiczyni i sukcesorowie
Andrzeja de Parawiczyni, sądow tych na niego osekwestracją dobr Parysowa i
Kozłowa z przyległościami na zadosvc uczynienie summ jedney 13000 czer. zł. kapi-
tał, drugiey 316,274 fp. prowizyonalną tudzież dalszych prowizyi, a to stosownie
do summy 2,58601 zł. pol. 25 gr. na tychże dobrach u właściciela onych Jana Mosz-

kowskiego zostającego, żałobę podali i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga do-
praszał się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C.
K. krajach dziedzicznych znajduje się, iemu patrona tutejszego Ur. Fiedorowicza z
jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym process ten podług or-
dynacyi sądowej rozpocząć się, i ukończony zostanie, on przeto edyktem niniey-
szym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym to jest: dnia 31 marca
1800 rano sam się stawił, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy
wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego
sądem tym wymienić i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej
sprawy za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zanied-
bania wynikającą podług opiewu C. K. praw, samby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie dnia 26 listopada 1799.

Ig. Pietruski.

Vrabetz.

Reinheim.

Ex Consilio C. R. Fori Nob: Lubl: Gal: Occid:

Gangel.

C. Krol. Sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, o nazymia tym Edyk-
tem urodzonym Michałowi Ogińskiemu, tudzież Jozefie z Ogińskich, i Janowi Zopa-
czyńskiemu małżonkom, że JPani Zofia Szymanowska z Gorskich jako matka, tudzież
Michał, Ignacy, i Jozef Szymanowscy synowie u sądow/tych o zapłacie summy
95,000 zł. Pol. przeciwko nim jako współ sukcesorom po śmierci Pauli z Szembeków
Ogińskiej żałobę podali i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie oni zostają, lub czy wcale w
Ces. Krol. krajach dziedzicznych znajdują się, im patrona tutejszego JPana Chyliń-
skiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym process ten po-
dług ordynacyi sądowej rozpocząć się i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem ni-
niejszym tym końcem upominają się, ażeby w czasie przyzwoitym to jest: w 90
dni swoy odwoł podali, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy
wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego Patrona obrali, tego sądem
tym wymienić i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony
swey sprawy za najsukuteczniejsze osądzą; gdyż inaczej wszelką niedogodność z
zaniedbania wynikającą podług opiewu C. K. praw, samiby sobie, przypisać byli
winni. Dan w Lublinie dnia 20 Listopada 1799.

Ig. Pietruski.

Erzozowski.

Partscher.

Ex Consilio C. R. Fori Nobil Lublinensis 14 Januarii 1800

Dostenberg.

Nomine Ces. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciz Occidentalis Generosis Annis
de Taczanorowskie Obniska & Joachimo Obniski; Medio presentis edicti hisce insinuat, quod nimirum
Judeus Israel Rabinus Lublinensis adversus eos & Dominum Alexandrum Comitem Zamoiski, Francis-
cum Bielinski, tum Judeus Abraham Ewadie, & Jacobum Natanowicz ad Forum hocce in causa
puncto solutionis summe 46000 f.p. Libellum porrexerit Judicique opem, quo ad id justitia
exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum eorum habitationis locum, vel plane a
Ces. Reg. hereditariis Terris absentiam ipsis hic loci degentem advocatum Hackenschmid ipso-
rum periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, cumquo etiam Lis contestata in confor-
mitate præscripti pro C. R. hereditariis Terris Judicarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur,
ideo ipsi eum in finem dmonetur ut in termino 30 dierum aut ipsi compareant vel Curatori dato,
si quæ forte haberent Juris sui adminicula tempestive transmittant vel denique alium quempiam Mar-
datarium constituant Foroque huic denominent & pro ordine præscripto ea Juris adhibeant media,
quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverint utpote quod secus adversas fors
cunctationis sue sequelas sibi imputandas habebant, Ita enim sanciunt præscriptæ pro
Ces. Reg. hereditariis Terris Leges.

Ex Consilio Ces. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno
Galiciz Occidentalis. Datum Lublini die 18 Xbris 1799